

Děje a dějiny

Dějiny se začaly odehrávat teprve tehdy, když se první lidé přestali strachovat a přímo děsit z toho, co z budoucnosti přichází, a kdy se přestali až křečovitě držet toho, co už znali ať ze své nebo předané zkušenosti a co mohli jen napodobovat. Dalo by se tedy říci, že dějiny začaly tím, že první lidé se odvážili beze strachu a bez úzkosti pohledět jakoby přímo, tváří v tvář, tj. vědomě, směrem k tomu, co přichází, tedy do budoucnosti. Až do té doby lze mluvit pouze o „dějích“, ale ještě ne o „dějinách“. Vidět „dějiny“ i tam, kde ještě vůbec nejde o člověka, třeba v procesech tzv. vývoje galaxií a hvězd, nebo v geologických procesech naší planety, nebo ve vývoji organismů, apod., je nemístné, protože pojmově konfúzní (nebo aspoň ke konfúzím vedoucí). Proto musíme rozlišovat mezi nepravými událostmi, které mají pouze dějový charakter, a mezi událostmi vskutku dějinnými. Rozdíl mezi nimi je založen na povaze „reaktibility“, která uvádí do nahodilostí rozmanitých „setkání“ počátky řádu, ovšem řádu vyšší úrovně, který nevyplývá z okolností, nýbrž je do okolností a mezi ně zaváděn.

(Písek, 081204-2.)

(komentář k staršímu zápisu) [je potřeba dohledat, ke kterému]